

El 165è aniversari del Comte HENRY RUSSELL

Pensem que és interessant plasmar de tant en tant algunes pinzellades dels fets i les vivències de personatges que per la seva transcendència es poden considerar clàssics del món excursionista.

Creiem que es positiu per dos aspectes: en primer lloc perquè és una temàtica no massa freqüent en els butlletins de les entitats, potser més ocupats en les activitats del dia a dia, i d'altra banda perquè enguany s'escau el 165è aniversari del naixement del Comte Russell, i en certa manera li retem el nostre modest homenatge.

Henry Russell va néixer a Tolosa de Llenguadoc el 14 de febrer de l'any 1834. Ja de ben petit va mostrar unes aptituds excepcionals com a marxador, i ben a viat s'aficionà a fer llargues excursions per la muntanya.

Als 22 anys, tot just acabats els estudis, inicia una sèrie de llargs viatges arreu del món. De primer s'embarca cap al Perú, nou mesos de travessia i quinze dies al Perú. Durant el viatge passa llargues

estones dedicat a la lectura assegut curiosament dalt dels màstils del vaixell.

De retorn a França, només s'hi queda sis mesos i torna a embarcar-se. Aquest cop es dirigeix al Canadà, d'allà passa als Estats Units i s'arriba fins a l'Havana, la tornada la fa per Nova York i Liverpool.

Novament a França, aquell estiu fa l'ascensió al Mont Perdut, que suposa el seu bateig alpinístic.

Un llibre de Chausenque dedicat als Pirineus, sembla que fou l'estímul que li desvetllà un gran interès per la serralada pirinenca. També degué llegir Ramond de Carbonnières, ja que les seves primeres ascensions al Neouvielle i Mont Perdut poden ser interpretades com a homenatge als predecessors del pirineisme.

A la tardor de 1858 emprèn el seu viatge més llarg i accidentat, que durarà tres anys i del qual en recull les impressions a l'obra "Setze mil llegües a través de l'Àsia i Oceania".

Tres anys d'aventures, perills i privacions de tota mena travessant Rússia, la Xina, el Japó, baixant cap Austràlia, Nova Zelanda i finalment l'Índia, fan que s'enyori d'Europa i torni cap a casa. Arriba als

Pirineus el mes de juny de 1861, i s'hi mantindrà fidel durant la resta de la seva vida. Fins i tot quan el 1867 fa una breu estada als Alps on fa diverses ascensions, entre elles el Montblanc, s'afanya a declarar que sols deixa els Pirineus per unes setmanes.

Així doncs a partir del 1861 comença la segona etapa de la vida de Russell. Durant un quart de segle recorre els Pirineus de punta a punta seguint valls i cims. A més de pujar muntanyes és un escriptor incansable i ens descriu acuradament tot allò que véu i les impressions que li causa.

Aquells anys va adoptar el costum ben rar a l'època, de passar nits al ras fent bivac. A vegades fins i tot al mateix cim d'una muntanya. Dormia dins un sac de pell de be que es feia portar a tot arreu. Trobava un plaer extraordinari en mantenir-se allunyat de les trobades socials, la seva comitiva era molt reduïda, a vegades preferia anar acompanyat únicament del guia i portador, o fins i tot, ben sol.

Passa d'un cap a l'altre de la serralada fixant-se especialment en les zones del Mont Perdut, Aneto, Posets i Vignemale, els quatre cims cabdals de la serralada, hi puja sense cap altra finalitat que satisfer les seves ànsies de bellesa i de sentiments estètics. Russell manté aquest estil de

El Comte Henry Russell-Killough